

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 16 - 22 noiembrie 2014

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Sărbătoare

Intrarea în Templu Maicii Domnului

vineri, 21 noiembrie 2014; ora 11.00 Sfânta Liturghie

“Preacurata Biserică a Mântuitorului cămăra cea de mult preț și Fecioară, vistieria cea sfințită a măririi lui Dumnezeu, astăzi se aduce în casa Domnului, împreună aducând harul Dumnezeiescului Spirit pe care o laudă îngerii lui Dumnezeu: ”acesta este cortul cel ceresc”

(Condacul Sărbătorii)

Rugăciune

A-l iubi pe aproapele nostru cu iubire supranaturală înseamnă a Te iubi pe Tine, Dumnezeu meu, în om, iar pe om în Tine; a te iubi pe Tine numai pentru iubirea Ta și a iubi orice creatură din iubire față de Tine... O, Bunule Dumnezeu! Oare văzând pe aproapele nostru, creat după chipul și asemănarea Ta, nu este îndreptățit să ne spunem: privește la făptura care este asemenea nouă? Nu se cuvine oare să îl îmbrățișăm cu căldură... și să plângem pe umărul lui din iubire și compasiune pentru nevoile și suferințele lui? Nu suntem datori să-i dorim binecuvântările Tale? Și pentru ce aceasta? Datorită iubirii față de Tine. Pentru că Tu ne-ai făcut capabili de participare la bunătatea, harul și Mărirea Ta... pentru aceea, o, Iubire Dumnezeiască, Tu nu numai că ne ceri să-l iubim pe semenul nostru, ci faci și reverși această iubire în inimile noastre deschise spre Tine... de aceea, așa cum omul este chipul Tău, așa și iubirea sfântă a omului față de semenul său, reprezintă chipul adevăratei iubiri cerești față de Tine. Fă să Te purtăm de-a pururi în inimile noastre. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Mircea Mihele** și **Rareș Ghețe** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

(...) *Vindecarea de rău*

Dumnezeu nu a creat o lume rea sau o lume imperfectă. El a creat o lume care inițial era bună. Este omul cel care prin păcat, prin folosirea greșită a liberului său arbitru, a ruinat lumea lui Dumnezeu. Omul a creat războiul. Omul este cel care provoacă valurile de milioane de refugiați în fiecare an. Omul este cel care poluează. Omul este cel care creează foame în lume prin distribuirea inegală a bunurilor lumii. Omul este cel care l-a jefuit pe alt om pe drumul spre Ierihon, l-a bătut și l-a lăsat aproape mort. Parcă îl vedem pe Isus arătând spre trupul mutilat de pe marginea drumului și spunând: “Iată drumul vieții. Astfel de situații veți găsi mereu pe drumul vieții. Aceștia sunt semenii voștri. Pe aceștia vă poruncește Dumnezeu să îi iubiți.”

În această lume noi întâlnim suferință, durere și rău. Nu că răul ar fi din dorința lui Dumnezeu. Nu că El l-ar fi creat. Vrea să scape de rău la fel de mult ca și noi. De fapt, bunul samaritean din Evanghelia de astăzi este Dumnezeu însuși. El a venit în lume să distrugă răul, să anuleze păcatul care este sursa majoră a suferințelor noastre: “Duhul Domnului este peste Mine”, spune El la Luca 4,18, “pentru care M-a uns să binevestesc săracilor; M-a trimis să vindec pe cei zdrobiți cu inima; să propovăduiesc robilor dezrobirea și celor orbi vederea; să slobozesc pe cei apăsați”. Isus nu a trecut niciodată pe lângă cei de pe marginea drumului, ignorându-i. El a mers acolo unde știa că este suferință și este nevoie de El. Când Iair a venit la El și i-a spus că fiica sa este pe moarte, Isus s-a ridicat și a mers. Răspunsul la întrebarea: “De ce Dumnezeu s-a făcut om?” poate fi dat cu cuvintele parabolei: a văzut, a avut compasiune și a venit. Trupul neputincios, mutilat, de la marginea drumului, este chiar al omenirii, pierdută în păcat și amenințată de moarte. Gestul bunului samaritean este gestul lui Dumnezeu, care prin Cristos se apleacă asupra noastră pentru a ne însănătoși și pentru a ne elibera.

Isus este încă bunul nostru samaritean. Când suntem răniți, El ne vindcă. Când suntem căzuți la pământ, El ne ridică. Când suntem rătăciți, El ne aduce înapoi acasă. Asemenea samariteanului, El vine la noi atunci când toți ceilalți au trecut pe lângă noi, ignorându-ne. Ne ia cu El, ne îngrijește rănilor și iubirea sa tămăduitoare.

“Mergi și fă și tu asemenea”, îi spune Isus avocatului după ce a ascultat povestea. La fel ne spune și nouă, astăzi. V-am fost aproapele. V-am arătat ce este aceea iubire. V-am ridicat din condiția voastră mizeră și am făcut din voi oameni noi: v-am dat parabola Bunului Samaritean pentru a vă arăta că este de neiertat ca un creștin să “treacă pe partea cealaltă”, ignorând răniții, înfometajii și nevoiașii acestei lumi. Bunul samaritean este încă cheia atunci când dorim rezolvarea problemelor lumii.